

Tak jdem dál

Harlej

1. Těžko se vstává, všechno bolí ňák víc,
někdy fakt nevím, co jsem vlastně chtěl říct,
občas mám problém kde jsem zas v noci byl
a ráno si přeju abych se nenarodil.

Místo na výdrž sázím na techniku,
taky pamatuju 10let Olympicu
a někdy v noci, když nemůžu spát,
mám divnej pocit, že bych se měl možná bát.

Časy se mění, to se prostě stává
a lidi některý skoro nepoznávám
a ty co se zdáli, že jsou nesmrtelný, umíraj.

- R: Tak jdem, jdem, jdem, dokud ještě můžem,
tak jdem, jdem, jdem, až tam kam to půjde,
dneska to klidně může už bejt naposled.

2. Někdy si říkám kolik zbejvá mi let
a jak dlouho můžu ještě tak rychle jet,
kde končí cesta po který jdu
a jestli už zejtra na to nedojedu.

Zatím jsem vždycky stejně na konec vstal,
i když mě každej předem odpočítal,
ale jednou to přijde, potom pán Bůh s náma,
až budu splácet dluhy i s úrokama.

Časy se mění, to se prostě stává
a lidi některý skoro nepoznávám
a ty co se zdáli, že jsou nesmrtelný, umíraj.

- R: (3x)